

rent faktisk forløber: at de internationale konjunkturers opgange og nedgange lige præcis følger med opgange og nedgange i konjunkturerne og dermed også beskæftigelsen i Danmark – for sådan er det jo. Så når konjunkturerne er dårlige internationalt, hvad de har været i de senere år, så falder beskæftigelsen i Europa, og den falder selvfølgelig så også i Danmark.

Vi har bare formået at fastholde en højere beskæftigelse end gennemsnittet af Europa, og det kan man glæde sig over – og det er også den forskel, en regering kan gøre – men vi kan altså ikke i Danmark for alvor påvirke de internationale konjunkturer, sådan at beskæftigelsen i verden stiger, og dermed også stimulere beskæftigelsen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan helt dele hr. Lars Barfoeds ønske om sådan en skærm, vi kunne få noget faktisk op på, for så ville hr. Lars Barfoeds seneste udsagn blive dementeret.

Hvis hr. Lars Barfoed ser på, hvordan beskæftigelsen udviklede sig under SR-regeringen i Danmark, og holder det sammen med beskæftigelsesudviklingen i resten af Europa, så ville hr. Lars Barfoed kunne se, at beskæftigelsen i Danmark udviklede sig langt, langt bedre end i resten af Europa.

Det er derfor, jeg spørger hr. Lars Barfoed: Hvis nu det er en naturlig følge, at hver gang man får en borgerlig regering, så indtræder der lavkonjunkturer med dårlig beskæftigelse og tab af private arbejdspladser, var det så ikke et godt argument for, at vi fik en anden regering, hvis det er sådan, at højkonjunkturerne følger med? Har hr. Lars Barfoed ikke grund til at overveje, om der også kunne være noget i den borgerlige politik, der gribes forkert an, fordi man bruger den forkerte godning, som hr. Lars Barfoed var inde på: At det rent faktisk ikke medfører flere private arbejdspladser, men at vi hver gang må konstatere, at vi taber private arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, altså jeg må jo bedrøve hr. Ole Stavad med, at det ikke lykkes ham at overbevise mig. Tværtimod, når jeg studerer, hvad det er for en medicin, Socialdemokratiet vil levere for at øge beskæftigelsen, noterer jeg mig f.eks., at i dag har man lanceret et udspil, der vil betyde stigende offentlige udgifter ud over 2010-målsætningen

til f.eks. mere ulandsbistand og andre tiltag, som ikke er beskæftigelsesorienterede.

Kl. 13.35

Og hvor tager man pengene fra? Jo, man tager 2,8 mia. kr. fra danske virksomheder, og det vil skabe færre arbejdspladser. Man tager 2,8 mia. kr. fra erhvervslivet ud over det, man i øvrigt vil tage ifølge Socialdemokratiets eget finanslovforslag, og det vil føre til virksomhedslukninger og neddrogning af antallet af arbejdspladser rundt omkring i virksomhederne. Der er i hvert fald ingen af de udgiftsforslag, som her og nu vil føre til en stigende beskæftigelse, så jeg kan kun konstatere, at jeg tror, det vil gå rigtig galt, hvis det gik så galt, at Socialdemokratiet igen fik regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det har været lidt uhyggeligt at høre hr. Lars Barfoed sige, at han ikke rigtig tror på, at fattigdommen er stigende, og begrundet det med, at 15 pct. færre søger optagelse på forsorghjem.

Jeg forstår ikke, at man interesserer sig så lidt for, hvordan de, der har mindst her i landet, har det. Man tror, det kun handler om, hvorvidt narromaner og hjemløse søger optagelse på forsorghjem eller ej, og jeg synes faktisk, det er udtryk for en utrolig arrogance, at man overhovedet ikke prøver at sætte sig ind i de problemer, som mange børn oplever.

Så siger hr. Lars Barfoed, at de nedskæringer, man har gjort i kontanthjælpen, hvor man tager 1.000 kr. om måneden fra en familie, bare er nogle omstruktureringer for at få folk i arbejde. Men der er jo ikke kommet noget arbejde, og hvad med de børn, der oplever, at der ikke er råd til at holde jul i år, fordi hr. Lars Barfoed har været med til at skære ned i deres forældres kontanthjælp? Hvad skal de se frem til næste år og næste år igen, hvis regeringen ikke får skabt nogle arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Der er familier her i Danmark, der har det for dårligt; det kan vi godt blive enige om, og det problem skal vi blive ved med at arbejde med. Der er mange grunde til, at familier har det dårligt, det kan være af sociale, sundhedsmæssige og økonomiske grunde, og det er helt afgørende, at vi prioriterer den offentlige indsats, så vi styrker vilkårene for dem, som har det dårligst.